

Socialna opora in socialna omrežja ljudi z gibalnimi težavami

Izvedba: Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo

Koordinatorica projekta: Mateja Nagode

Časovni potek: 2003

Naročnik: Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve

Dostopno: Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo, Osrednja družboslovna knjižnica Jožeta Goričarja

Gibalno ovirane osebe so potencialno ranljiva družbena skupina v smislu prikrajšanosti za določene življenjsko pomembne vire, kot so na primer ustrezen dohodek, življenjski standard in pomoč. Na podlagi podatkov o omrežjih socialne opore prebivalcev Slovenije skušamo ugotoviti na koga se odrasli gibalno ovirani prebivalci Slovenije obračajo, ko potrebujejo različne vrste pomoči in kako so s tovrstno pomočjo zadovoljni. Zanima nas tudi ali se velikost in struktura omrežij socialne opore gibalno oviranih razlikujeta od velikosti in strukture omrežij prebivalcev Slovenije in ali je zadovoljstvo z nudeno oporo pri osebah z gibalnimi težavami manjše.

Ugotavljamo, da ima približno desetina odraslih prebivalcev Slovenije pri vsakodnevnih opravilih težave z gibanjem. Gre predvsem za starejše osebe, med katerimi prevladujejo ženske. S socialno oporo, ki jim jo nudijo sorodniki, prijatelji in druge osebe so v povprečju precej zadovoljni, delež oseb, ki se po različne vrste opore obrača tudi na institucije in druge oblike organizirane pomoči, pa je največji v primeru bolezni. Gibalno oviranim prebivalcem Slovenije oporo nudijo predvsem sorodniki, med njimi še posebej njihovi otroci, prijatelji, v primerih manjše pomoči pa tudi sosedi. Ugotavljamo, da so gibalno ovirani prebivalci Slovenije dobro opremljeni z neformalnimi viri opore, čeprav so njihova omrežja socialne opore nekoliko manjša v primerjavi s celotno populacijo in tudi nekoliko bolj sorodniška.